

IVO POPIĆ

DALJINE NISU BAJKE

FESME

zkhv.org.rs

IVO POPIĆ / DALJINE NISU BAJKE

BIBLIOTEKA TOKOVI

3

Uređuje
REDAKCIONI ODBOR

Naslovna strana:
Š. TOROK i E. FARAGO

OSVIT
IZDAVAČKO ODELENJE ČASOPISA RUKOVET

IVO POPIĆ

Daljine nisu bajke

Dragom prijatelji

hr. Paviću

molimo i tvoje

hr. Paviću

Sub. 13. 2. 1969.

OSVIT / SUBOTICA / 1968.

MORE, MORE

zkvh.org.rs

DELJINE NISU BAJKE

*Makar i sutra postaću putnik mora
Tiho polagati oči na staklene ravni
Pobjeđivati oreolom želja zajedničke snove
I neću se predavati paucima
Kad budem krunisao asocijacije*

*Sakupljaću tajne odbjeglih valova
Grcati radosti pospanih očiju neba
I vjetrovima poruku reći*

*Za cvjetove plave i bijele
I priznati sebi
Da lađe nisu izgubljeni vjesnici*

*Ispijat ću tonove galebova
Prepoznati uzdisaje pređenih daljina
I moliti more da ne čini siromahe od njih
Niti pred mojim očima da protiču noći
Već svitanja neka ožive u meni
Jer u mojoj i tvojoj pjesmi
Daljine nisu bajke.*

DODI

*Ja slutim jutarnji nemir vala
I dah obala skrivam u magnovenju gromova
U nevine dubine snova
Gdje su nestale daljine zvijezda
Kao tihi koraci svjetlosti
U pjenušave priče oka*

Dođi

*Kao što nebom tumaraju mjesečeve niti
I lutaj kao istina nošena zagrljajem kiša u noći
I nemoj tugom skrivati radosti golišavih ptica
Nikada
Nikada*

Dođi

*Kao što misao beskrajno ponire nadama
Jer čemu slutnje
Kad nismo isto što i vječnost u pričama robova
I ne pitaj
Da li će časak ostati u molitvama duge
I ne traži boje na licu stijena
Jer svuda su zelene kapi nikle
Kao prizvuci snježni na raširenim krilima jela*

Dođi

Vrijeme se ruši kao zora trešnjeg.

NEKADA

Još uvijek su oči u plavom jutru
Gdje su drhtavo gugutali snovi u sočnom
[korijenu mladosti

I zato se prosulo more
I sklopilo grudi provlačeći ruke među mostove
[noćnih drhtaja

Bijeli krovovi nisu ispili bajke na lišću
[ogledala zvijezda

Ni šaputali osušene sjenke
O kojima slušaju poruke umrlih stijena

Vrtoglavo tepanje ruku daleko ostaje u
[pričama neba

Dok mirno govore trešnje
I bujaju u šutnji kao samokradice
Užarene molitve utonulih vratova
Prelamajući mekane oči
Dok neko za nebo samoću traži

Još uvijek znam da će se koraci vratiti
Među raspjevane mjesečeve vrtove
Jer su tamo ostale napukle nade kao igre
[umornih dana

I borovi
Milujući opržne osmijehe u poludjelim
[grudima crvenih želja

*Još uvijek cvrkuću kose i vuku suze radosti
Gdje su ranjene ruke iznemogle na sunčevim
[krilima*

*Stanite ulice makar će more horizontalno sjeći
I poželite valove sa krilima lasta
I nemojte usnuti
Gdje su u bezbroj sudara klijale oči.*

KAD ODEŠ

Kad odeš ponesi tisuću sunčanih pogleda
Nemoj da te zarobe lutanja
Jer smo istinu htjeli
Kao more zagrljaj obala

Kad odeš javi se zvijezdama
Reci da smo maštanja povjeravali okrutnim
[stijenama
Nemoćno želeći prohujale proljećne igre
U kojima se danas uzalud tražimo

Kad odeš ostavi ruke
Neka budu snaga
Koja će odoljevati sutrašnjoj neizvjesnosti
[želja

Šapatom na pristaništu
Ostavi poruku za moje nade
A ja ću plavim daljinama
Sve reći do kraja

Kad odeš potraži naše susrete
Jer smo putnici jutarnjih nadanja
Vrati mi oči
Da ih poklonim pjesmi mjesečevih suza
I znaj
Doći ću s tobom
Da tajne ostavim dubinama.

PRIČA

*U mom selu
Pokraj puta
Stasaju dva bora
I
Jedna mladost.
Mislim:
Oaza
Na nebu
To je.*

SVJETLOSTI DALJINA

Kačjak

*Pod nama ranjeno more
Gura zaboravljeno vrijeme
Grobovi govore snagom sunca
Dubine sklapaju tugu
Naših razmišljanja
Sve ostaje tu
Sve ostaje tu
Kao da su dani rođeni jučer
Kao da noći nikada nisu ostale same
Kao da smo oduvijek poklanjali ruke
Svjetlostima daljina.*

PUČINA

*Povjerovao si u slobodne prostore ptica
A visoko samo galeb može*

*Povjerovao si da si našao mir
A davno je izgubljen u uspomenama*

*Povjerovao si da si drvo samoniklo
A ni pseto neće k tebi*

*Povjerovao si u slobodne prostore ptica
A visoko samo galeb može.*

OTOK

*Usamljenost je čudan svijet u nama
Kao nabrekla jabuka
Koji samo rukama možemo brati
I zato želim moć snova
Jer se oko nas umirilo sve
Kao da osjećamo radosti zbog crnih boja
Pod granama
Koje se nisu u dubine skrile.*

UVALA

*Htio bih leći umjesto mora
Oči sklopiti buketom koralu
San utkati u kose borova
I jutru prsten navući
Tajnama kamena.*

BARKE

*Kao barke
Svako svojim korakom
Polazimo u bespuća dana*

*Kao barke
Svako na svom putu
Mostovi smo nadama*

*Kao barke
Svako na svojoj plovidbi
Ko' misao igramo sami.*

NOSTALGIJA

*Moj nemir je ustreptali korak vremena
Biserna svita ludog maestrala
Zlatne ljubavi smilja i bosilja
Mladosti majčinih cvjetova na žalu
I tuga kamena
Kao svjedočenje sunca.*

MARJAN

*Svaki je bor prijatelj
Mojih susreta
Svaka je česmina zagrljaj
Moje majke*

*Svaki je kamen ogledalo
Mojih koraka
Svaka je staza
Moja noć
Aleja od zvjezdane svile
Po kojoj sam zakletve zidao*

*Svaka je uvala
Moja ljubav
Snažna kao more
Svaka je mjesečina
Jedna moja igra.*

TVRĐAVA U MORU

Nehaj

*Okamenjena junakinja
Korak saplela u kosi junaka
Na grudi bijele konjanike privija
Pod krila legende vjetrova svija
U suzama odbrojava vrijeme.*

MASLINA

*Iz dana
U dan
Gledam je
Krila raširena
Krila skamenjena
Srebrom uvijena*

*Vidim je kao
Tajnovitu misao mora
Vidim je
U predjelu plamena
U predjelu plamena
Koga vjetrovi ne gase*

*Gledam je kao
Ofeliju sunca
U kosi joj se
Odmaraju noći.*

SMOKVA

*Kao da odmara po žutom klasju
Kao da ljubavlju zori joj san
Kao da korača po suhom zlatu
Kao da mudrost rosi joj mir.*

VIĐENJA

zkvh.org.rs

ČEŽNJA

R. V.

*Htio bih ubrati sunce
I mladost jutru vratiti
Htio bih srce u zoru skriti
Da nestane noći bez povratka*

*Htio bih da oblak vidim
U cvrkutu duginih boja
Htio bih da mi šapuću zvijezde
I opet vrate pjesmu*

*Htio bih poglede neba
I ruke da stižu oči
Htio bih srce u zoru skriti
Da nestane noći bez povratka.*

USPOMENA

*Voli me
Ali mi ne traži riječ
I budi uspomena
U plavim tajnama obala*

*Voli me
Ali mi ne odnosi dan
I ostavi mi dvije crvene trešnje
Da ne ostanem sam.*

AKO SE USTALASAJU RIJEKE

Ako se ustalasaju rijeke ruke će i tada obale
[zvati

A ti oprostí prekinutom zagrljaju daljina
I nemoj tugu utapati u izgubljenim slikama
[polja

Niti šaputati kletvu za oči i snove

Jer će se nebo vratiti

Ako se ustalasaju rijeke nemirno će hodati
[grane

A ti oprostí uplakanom jutru

I nemoj lutanja tražiti u bijeloj pjesmi vjetra

Ni plakati za mnom

Jer nisam htio da me očaraju noći

I ponesu ravnícama na konjima pjenušavih
[gromova

Ako se ustalasaju rijeke i širine ponesu mir

A ti oprostí danas

Jer želim zajedno s tobom ponijeti osmijehe
[sunca

I plovoiti mirno gdje smo se jučer sreli.

TUGA

Senta — Bačka Topola

*Mirno putovi tuguju
Rane im odnose krila
Pa uzaludno pružaju ruke
I vrijeme ukopavaju
U snopove sunca*

*Pljušte vapaji dana
Dišu krovovi
Kao mrtvaci plamene krvi
I nemoćno traže sagorjele vjetrove
Za uspomene u sjenkama*

*Mirno putovi tuguju
I čekaju
Da se ugase nemirne zvonjave kiša
Da ih povuče mladost
Radostima livada.*

SAN RAVNICE

Još danas vjerujem u oči
U koje ću naše rastanke povući
Na ruke mi kucaju koraci crni
Sutra će noći biti gospodari mene

Svima ću priznati da nosim tugu
I povjerovati u san ravnica
Gledajući pisane otkucaje
Tvojih mora
Dok na bijelom dlanu gase uskliknale šapate
I mir
Kao korak što usputno odnosi mladost
Bez toplih zagrljaja

Pruži mi ruke
Da vidim blijede pukotine ljeta
Kako igraju u žutom jauku granja
Jer je čovjek upirao tajne
I zaklinjao na mojim usnama
Zašto je nestalo tvojih stotinu lica?
Možda i više?

I POSLIJE SVEGA

Uzalud tražiš razgovor ulica
Otimajući u meni potopljene buktinje
Umrlih leptira
Jer neću prepoznati zaboravljena lica

Pitam krovove za carstva tmina
Upijam cvrkute zmijolikih žica
Tješim pijane brodove
Postiđen gledam cvjetove bijele
Vjerujem anemičnim očima fasada
I grcam pjesmu pred suzama
Pokopanih trotoara
I poslije svega
Uzalud tražim razgovor ulica.

SAM

*Pjesma je odbjegla
Dok sam je tražio u snu*

*Lasta je u odlasku
Na krilima povukla poglede*

*Pred mojim očima žubori lice
Da će se sjenke vratiti*

*Uzalud pokušavam slati riječi
Preko ugaslih mostova.*

JEZERO

*Svejedno da li je plač bregova
Ili se zemlja u znoju kupa
Ja ću reći
Da se u sjenkama igraju jele
I mjesečevu mrse kosu
I opet reći
Slava jezeru.*

STARI GRAD

*Smrti ostaju riječi koje nas traže
I razgovore vezuju stijenama
Visoko
Gdje su prošlosti legle
Kao da im vrijeme krila drži.*

MOJE JUTRO

*Danas ću nebo u zagrljaj povući
I slušati šaputanje granja
Pustite sunce
Da mi odnosi oči
Na željama blizina*

*Sve moje snove
Pjevat ću rađanju sunca
I zahvaljivati nemiru dana
Na talasanju zelenih šumova
Dok će mi ruke igrati
Po bijelom cvijeću*

*Želim
Da sva juutra ostanu sa mnom
Da zaboravim noći samokradice zagrljaja
I razgovora svitanja...
... Ne želim postati skitnica
I ne primjećivati rapsodiju boja
Ispjevanu u prostorima lišća*

*Ne ostavljaj me jutro
Jer želim i drugima reći
Neka se vrate
I šapuću sa mnom crvene radosti
Ostavljene
Cvjetovima i šumorenju granja.*

NOC

*Nebo se prošetalo granama
Suze igraju
Na mrtvom licu mladosti
Bregovi dolaze u pričama sklopljeni
Kao večernja želja labuda
A ti ćeš se kliktalom cvjetanju vratiti
Kad se svjetlosti jave.*

SUSRET

*Nekada mislim da je slutnja zlokobna bit
Da će me survati u jezero bola
Pa se opirem vremenu kao njegova nit
I trpim kao kamen na kraju rta gola*

*Ako pokajnički odbjegnem od svijeta
Tog ludog soja istine i laži
Uzalud mi čekanja proigranih ljeta
Kad ljubav njena moje srce traži*

*I slavuj ima svoje sjetne suze
Kao čudne tajne iza zelen-lista
Moje sumnje jedna slika uze
To zlatno nebo što preda mnom blista.*

SAMOĆA

*Ne mogu reći zvijezdama Ne
Ni lažno tješiti oči da jezde krilima snova
Kad neću igrati u zagrljaju majke
I pisati zajedničke priče
I bore povijati u snjegove bijele*

*Razbijam okove crnih tišina
Razdirem veo sa mrtvaca mira
I želim da me ulice zarobe
I odvuku ruke u prostore nemirnih svitanja*

*Majko, ti si... il' misao samo...
Danas su svjetlosti u ponore sišle
I prišle
Da oči ostanu nijeme
I golo jesenje granje povuku amo.*

PTICA U LETU

*Odletjela je jedna misao dana
Da se nastani u buketu zvijezda*

*Sa grane se izlio vir od zlata
I teče preko mosta do sunčeva gnijezda*

*Neko je jablanu krunu skinuo sa glave
Da kruniše mjesec za svadbeni dar*

*Nestao je vrh planine u vrtlogu s repom;
Bruji brazda svjetlosti kao neba val.*

POGLED

*Pogled je moj
Kao zov vjetra drhtaju lista
Kao premostiva misao sklopljenih obala
Kao riječ na kraju dana
Kao svjetlost satkana među granama
Kao razgovor na tvojim rukama.*

JUTRO

*Osmjehnut ću se na zelenom licu visina
I znati da se vraćam u ludilo trava
Jer naše ruke nisu okovi čežnjama.*

MAGLA

*Osjećam tugu odbjeglih krovova
I gledam kako tiho umiru vidici
U nemirnim suzama dana.*

SVEJEDNO GDJE

P.L.

Ubijen čovjek
U noći užasa
I danu tuge
Na izmišljenoj cesti
Na zidinama
Civilizacije bičeva
Ili
Svejedno gdje

Na putu do smrti
Nosio je zoru na ramenu
Drugovao s lancima

Toplim krilima krvi
Poslao je poruke
Zelenom granju
I
Ljudima svake boje.

... I palme su tužne
I mi ...
I sunce
Koje nas zove na plač
Po nama oni oru
I
Siju stravične smrti
U crvenom sjemenu
Što pada na topli pijesak
I palme su tužne ...
Molimo sunce
Da ne suši suze
U pijesku
Jer sutra treba
Da klija proljeće

Čujte vi ...
Danas smrt nije ono
Što je još jučer bila ...
Tu smo ...
Gledajte nas
Rastemo
Mi
Nabrekli
Pupoljci
Umiranja.

*Daleko
Daleko ...
Oživio čovjek ubijeni
U tužbalicama
Ispred glinenih koliba
Njegove riječi
U odjecima bubnjeva
Pjevaju
Nezaborav ...*

*A sutra?
Eno
Prokljao je ...
Korijen mu niste iščupali
Oh
Koliko cvjetova
Čeka oblake bijele.*

BELEŠKA O PISCU

Ivo Popić rođen je 29. XI 1922. godine u Kaštel Štafiliću kod Splita. Učesnik je NOR od 1942. godine. Do sada je objavio: SPAVALO JE MORE (pesme za decu), DEVOJČICA I OBLACI (zbirka pripovedaka za decu). Pesme i pripovetke za odrasle i decu objavio je i u listu »Subotičke novine«, »7 Nap«, »Dnevniku«, »Našem glasu«, u časopisu »Rukovet« i dr.

Sadržaj

More, more

Daljine nisu bajke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	7
Dođi	—	—	—	—	—	—	—	—	—	8
Nekada	—	—	—	—	—	—	—	—	—	9
Kad odeš	—	—	—	—	—	—	—	—	—	11
Priča	—	—	—	—	—	—	—	—	—	12
Svjetlosti daljine	—	—	—	—	—	—	—	—	—	13
Pučina	—	—	—	—	—	—	—	—	—	14
Otok	—	—	—	—	—	—	—	—	—	15
Uvala	—	—	—	—	—	—	—	—	—	16
Barke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	17
Nostalgija	—	—	—	—	—	—	—	—	—	18
Marjan	—	—	—	—	—	—	—	—	—	19
Tvrđava u moru	—	—	—	—	—	—	—	—	—	20
Maslina	—	—	—	—	—	—	—	—	—	21
Smokva	—	—	—	—	—	—	—	—	—	22

Viđenja

Čežnja	—	—	—	—	—	—	—	—	—	25
Uspomena	—	—	—	—	—	—	—	—	—	26
Ako se ustalasaju reke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	27
Tuga	—	—	—	—	—	—	—	—	—	28
San ravnice	—	—	—	—	—	—	—	—	—	29
I poslije svega	—	—	—	—	—	—	—	—	—	30
Sam	—	—	—	—	—	—	—	—	—	31
Jezero	—	—	—	—	—	—	—	—	—	32
Stari grad	—	—	—	—	—	—	—	—	—	33

Moje jutro	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	34
Noć	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	35
Susret	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	36
Samoća	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	37
Ptica u letu	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	38
Pogled	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	39
Jutro	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	40
Magla	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	41
Svejedno gdje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	42
Beleška o piscu	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	45

